

20 år med euroen

Euroen har ændret europæisk økonomi for altid. Hvem har egentlig haft gavn af den? Valutaanalyse over 2 årtier.

Side 2-3

Prisen for et droppet forbehold

Ja-sidens løfter om, at der ikke ville komme en ekstraregning til danskerne efter 1. juni holder ikke.

Side 4

EU's ydre grænser

Der foregår groteske menneskerettighedsovergreb ved EU's ydre grænser. Historier fra Grækenland og Lybien.

Side 6-7

N Folk i Bevægelse

Udgivet af Folkebevægelsen mod EU

Nr. 1

September 2022

SMS-GATE I EU-KOMMISSIONEN

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

Der foregår i øjeblikket en større sms-skandale i EU-systemet.

VACCINEFORHANDLINGER PÅ SMS

I april 2021 skrev den amerikanske avis New York Times om EU's forhandlinger med medicinseksabet Pfizer om covid-19-vacciner. I denne dækning kom det frem, at "personligt diplomati" havde spillet en afgørende rolle i forhandlingerne, idet meget af forhandlingen foregik gennem opkald og sms'er mellem EU's Kommissionsformand Ursula von der Leyen og repræsentanter for Pfizer.

New York Times-dækningen fik andre journalister til at bede om aktindsigt i Kommissionsformandens sms'er for bedre at kunne dække historien. Disse nægtede EU-Kommissionen at udlevere.

KOMMISSIONEN: INTET AT SE HER

Efter at EU-Kommissionen nægtede at udlevere sms'erne, gik EU's Ombudsmand Emily O'Reilly ind i sagen. O'Reilly har ansvar for at fremme "etisk, effektiv og gennemsigtig" forvaltning i EU. Over for O'Reilly forklarede EU-Kommissionen, at sms'er ikke er vigtige for offentligheden, da de er "kortlivede dokumenter".

EU-Kommissionen arkiverer ikke kortlivede dokumenter.

Det er nu offentligt kendt, at Kommissionsformanden forhandler kontrakter for milliarder af euro på sms, så det kan undre, at EU-Kommissionen ikke mener, at disse sms'er er vigtige for offentligheden.

EU-OMBUDSMANDEN: KOMMISSIONEN FORSØMMER SIT ANSVAR

EU-Ombudsmanden købte heller ikke EU-Kommissions forklaring. Derimod udgav hun for nylig en rapport, som anklager EU-Kommissionen for "maladministration" eller "forvaltningsmæssig forsømmelse".

© Europæiske Union, 2019: EC- Audiovisual Service

O'Reilly skriver i rapporten, at det er "utroværdigt" at hævde, at der ikke findes sms'er, som falder ind under EU's åbenhedslovgivning. Hun slår endvidere fast, at det bør være indholdet af dokumenterne, der afgør deres relevans for offentligheden, ikke deres form eller platform.

KOMMISSIONEN STRAFFES IKKE

EU's Ombudsmands fornuftige indvendinger får ingen juridiske konsekvenser. O'Reilly kan blot komme med anbefalinger over for Kommissionen. Det har hun så gjort.

O'Reilly anbefaler i rapporten, at Ursula von der Leyens kontor forsøger at finde sms'erne mellem von der Leyen og Pfizers folk og derefter vurdere på ny, om de er i offentlighedens interesse.

EU-Kommissionen har siden svaret, at de ikke har kunnet finde sms'erne og fastholder desuden, at de ikke har gjort noget galt.

Kommissionens reaktion har fået kritik fra EU's revisionsret, der ligesom Om-

budsmanden har udgivet en skriftlig kritik af den manglende åbenhed.

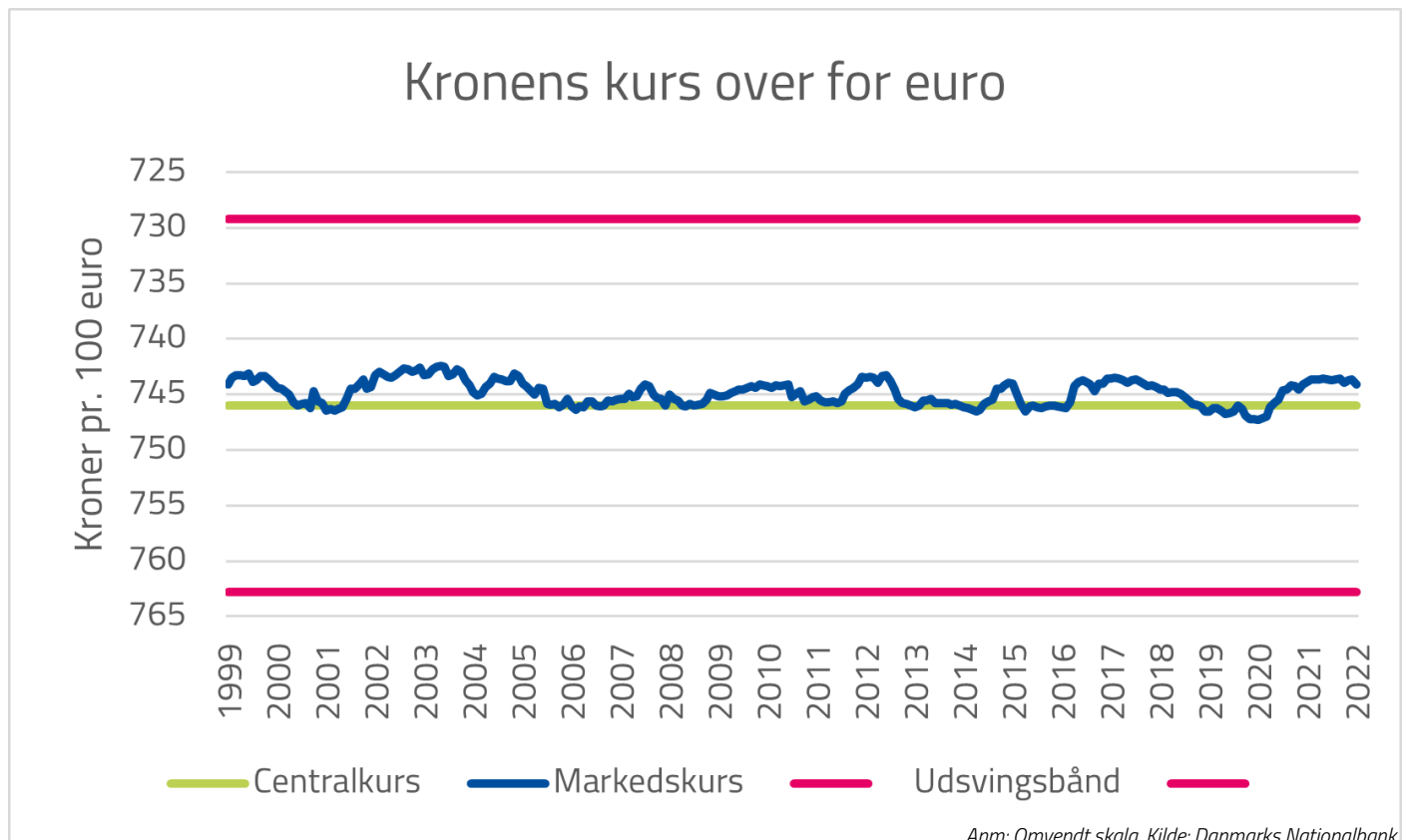
Hvis Kommissionen rent faktisk skal straffes for ikke at udlevere væsentlige dokumenter, skal nogen bringe sagen op over for EU-domstolen, hvilket er en kompliceret og tidskrævende proces.

EN LUKKET KOMMISSION

SMS-gate eller slette-gate, som den også kaldes i EU-boblen, er blot det seneste eksempel på, hvor lukket EU's udøvende magt er. Den nuværende EU-Kommission har tidligere modtaget kritik for bl.a. at hemmeligholde møder med det kontroversielle amerikanske dataanalysefirma Palantir og for at underskrive omfattende handelsaftaler, uden at den påkrævede offentlige konsekvensanalyse lå klar.

Det er stort demokratisk problem, at en af de vigtigste institutioner i EU er så lukket. EU-Kommission forhandler aftaler og foreslår love, men befolkningen, de regerer over, har hverken lov til at stemme på dem, eller, virker det til, se dem efter i kortene.

20 ÅR MED EURO

Af Niels Eriksen
Næstformand, Folkebevægelsen mod EU

“20 milliarder ekstra til velfærd, lavere prisstigninger, lavere rente og mindre risiko for en ustabil krone var, hvad daværende finansminister Mogens Lykketoft (S) og daværende økonomiminister Marianne Jelved (R) lovede danskerne kort før euroafstemningen i september 2000” (Information, 13. maj 2008).

På mange måder fik Lykketoft og Jelved ret, bare ikke på den måde de havde forestillet sig.

Jelved og Lykketoft lovede de danske vælgere op til folkeafstemningen i september 2000, at hvis blot de stemte ja til euroen, så ville der blive råd til mere velfærd, renten ville blive lav, og vi ville få en superstærk og stabil valuta.

Men alt dette krævede, at vi stemte ja til euroen. Det gjorde et flertal af den danske befolkning ikke. Men hvordan er det så gået siden den 28. september 2000? Og siden januar 2002 da den fysiske euro blev indført i Euroland?

DANSK ØKONOMI – UDEN EURO

Ifølge Danmarks Statistik var arbejdsløsheden i december 2021 nede på 2,5 procent. Antallet af beskæftigede kom

i november 2021 op på 2,9 millioner i Danmark. Faktisk har der aldrig været så mange beskæftigede i Danmark.

Jelved og Lykketoft fik også ret i, at Danmark fik en stærk og stabil valuta efter år 2000. Den hedder kronen!

Den danske valutapolitik bygger på en fastkurspolitik i forhold til euroen kaldet ERM2. Det betyder, at den danske krone kun må svinge i begrænset grad i værdi over for euroen. I den ovenstående figur fra Nationalbanken kan man se, hvordan den danske krone har svinget i værdi i forhold til centralkursen for euroen. Man kan ikke sige andet end, at det er lykkedes Nationalbanken, dygtigt, at holde kronen tæt ved euro-centralkursen i mere end 20 år.

Det, man dog skal bemærke, er, at generelt ligger kronen lige på centralkursen eller over. Det er et signal om, at kronen står stærkt i forhold til euroen. Euro-tilhængerne hævdede før folkeafstemningen, at et nej til euroen ville betyde, at Nationalbanken måtte sætte en markant højere rente end i eurozonen for at undgå, at kronen skulle gå under den nederste grænse i ERM2-aftalen. De mente sagt på dansk, at kronen ville tabe for stor værdi i forhold til euroen. Faktisk har det været sådan,

at den danske rente typisk ligger på niveau med eurorenten - nogle gange endda under. Eksempelvis ligger den danske rente ved årsskiftet noget under eurorenten for at svække den stærke danske krone i forhold til euroen.

Typisk vil de fleste af os tænke, at en lav rente er en fordel. Med en lav rente er det billigere for private at låne for eksempel til en bolig. For virksomheder er det billigere at finansiere investeringer i produktion. På mange måder er det også rigtigt.

Når vi bl.a. ser på den relativt lave arbejdsløshed, den høje beskæftigelse og den vanvittige prisudvikling de sidste par år på boligmarkedet, kan man godt overveje, om det er en lav rente, der er behov for.

Problemet er, at de danske politikere med ERM2-aftalen har afgivet Nationalbankens ret til at føre en selvstændig dansk penge- og rentepolitik.

EUROLAND – MED EURO

“Ifølge senioranalytiker Anders Møller Lumholtz fra Danske Bank viser de økonomiske spændinger problemerne ved at have en fælles mønt i et område med 17 forskellige økonomier, selvom han tror på, at prisen for splittelse er for høj til at friste

et eller flere lande til at opgive euroen.

"Hvis centralbanken vælger at lempe yderligere, vil det skabe inflation i Tyskland. Omvendt er pengepolitikken i øjeblikket for stram for de sydeuropæiske lande," siger han.

Ovenstående er et citat fra en artikel fra Børsen den 12. april 2012. Den er næsten præcis 10 år gammel. Alligevel sætter den præcis fingeren på eurokonstruktionens helt centrale ømme punkt. Dengang og nu.

Det ømme punkt er, at eurozonens lande ikke går i økonomisk takt. I en rapport fra EU-kommissionen som omhandler makroøkonomiske ubalancer i EU er det meget tydeligt, at EU-landenes økonomier præsterer forskelligt. Og det gælder også for de lande, der har euro.

Børsen-citatet stammer fra den periode, da EU oplevede eurokrisen. I den periode var der reel mulighed for, at eurozonen ville gå i opløsning, fordi et eller flere eurolande ville blive presset ud af euroen. Det, der reddede projektet, var massive støtteopkøb fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af statsobligationer fra bl.a. Spanien og Italien. Ligeledes blev Grækenland reddet fra en egentlig statsbankerot. Prisen for disse indgreb var, at landene, ikke mindst Grækenland, blev dikteret en økonomisk sparepolitik fra EU's side, der medførte stærkt stigende arbejdsløshed og stigende social forarmelse i disse lande.

Man skal ikke være blind for, at den nationalt førte økonomiske politik helt eller delvis i de ramte eurolande havde betydning for det enkelte lands krise. Samtidig må man også være bevidst om, at i selve eurokonstruktionen helt fra begyndelsen og frem til nu er der en indbygget ubalance. Ubalancen gør, at nogle eurolande har vundet økonomisk ved introduktionen af euroen. Det drejer sig typisk om de nordvesteuropæiske lande, specielt Tyskland og Nederlandene. Det gælder dog også Danmark, fordi vi via ERM2-aftalen har låst kronen til euroen.

Reelt har disse lande efter euroens indførelse, oplevet en art devaluering da de gik fra deres nationale valuta til euroen. Den situation medførte en markant forbedring af disse landes konkurrenceevne. En forbedret konkurrenceevne der slog igennem globalt, men ikke mindst internt indenfor EU's indre marked. Hvor de nordvesteuropæiske lande har oplevet en konkurrencefordel med euroen, så oplevede de sydeuropæiske EU-lande det modsatte. Årsagen er og var en stærkere valuta end eksempel-

vis den gamle italienske lire.

Konkret betød det, at de italienske varer steg i pris, når de eksempelvis skulle eksporteres til Tyskland eller Danmark. Omvendt blev den danske og tyske eksport til Italien billigere. Dermed fik tyske og danske varer lettere ved at udkonkurrere tilsvarende italienske varer, både på det italienske hjemmemarked og på det globale marked.

Og det var det, der skete!

I nedenstående graf fra Danmarks Statistik kan man se det løbende betalingsbalanceoverskud i Danmark fra 2017 til 2020.

Det boost, som eksempelvis den tyske, danske og nederlandske eksport fik, udmønter sig i store permanente overskud på landenes respektive betalingsbalancer. Disse landene har mere eller mindre permanent eksporteret flere varer ud af landet end de importeret. Det omvendte var tilfældet med bl.a. Grækenland, Italien og Spanien. Disse lande fik et stadig mere og mere alvorligt betalingsbalanceunderskud. Det underskud kunne frem til finanskrisen "lukkes" ved at låne de penge som via betalingsbalanceoverskuddet i de nordvesteuropæiske lande blev, og bliver, ophobet i disse lande.

Konsekvensen af den udvikling var, at der skete en ophobning af gæld op

gennem 00'erne, i ikke mindst Syd-europa. Den gæld eksploderede under finanskrisen.

Gælden er der stadig, og hænger over de kommende generationer i Sydeuropa som en møllesten om deres hals.

REDSKAB TIL EU-INTEGRATION

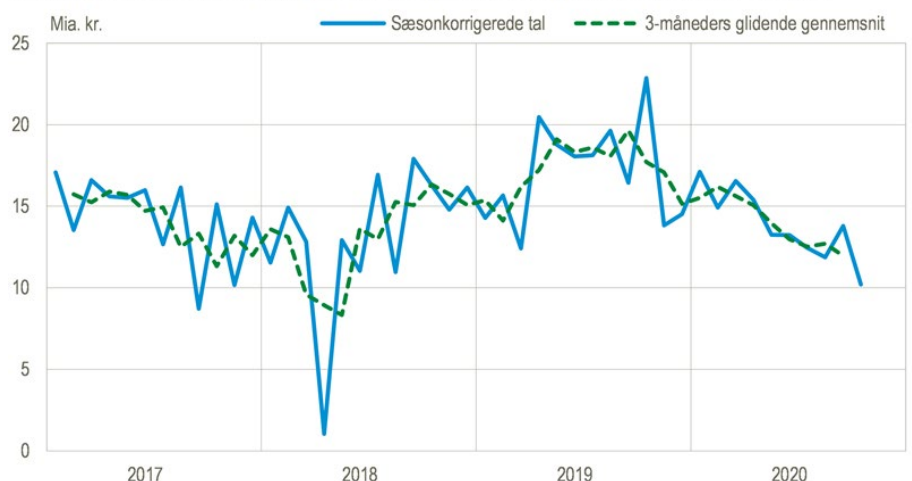
Den strukturelle økonomiske ubalance, som euroen har været med til at skabe mellem EU's medlemslande, gør, at euroen ikke har været den økonomiske succes, som de danske euro-tilhængere, eksempelvis Marianne Jøved og Mogens Lykketoft, forsøgte at gøre den til før den danske euroafstemning i år 2000. De mente, at euroens succes skulle være en katalysator for den fortsatte politiske EU-integration.

Alligevel har de måske fået et redskab til politisk EU-integration. Det redskab er euroens skrøbelighed! For at redde euroen under finanskrisen har Den Europæiske Centralbank støtteopkøbt eurolandes nationale statsobligationer. I år 2020 etablerede man den såkaldte Genopretningsfond på 655 milliarder euro. Genopretningsfonden er finansieret af en fælles lånoptagning, og pengene skal fordeles uligt. Sagt på en anden måde skal et rigt land som Danmark garantere for nogen af de penge, et fattigere EU-land såsom Polen modtager.

Alt dette sker i EU's regi.

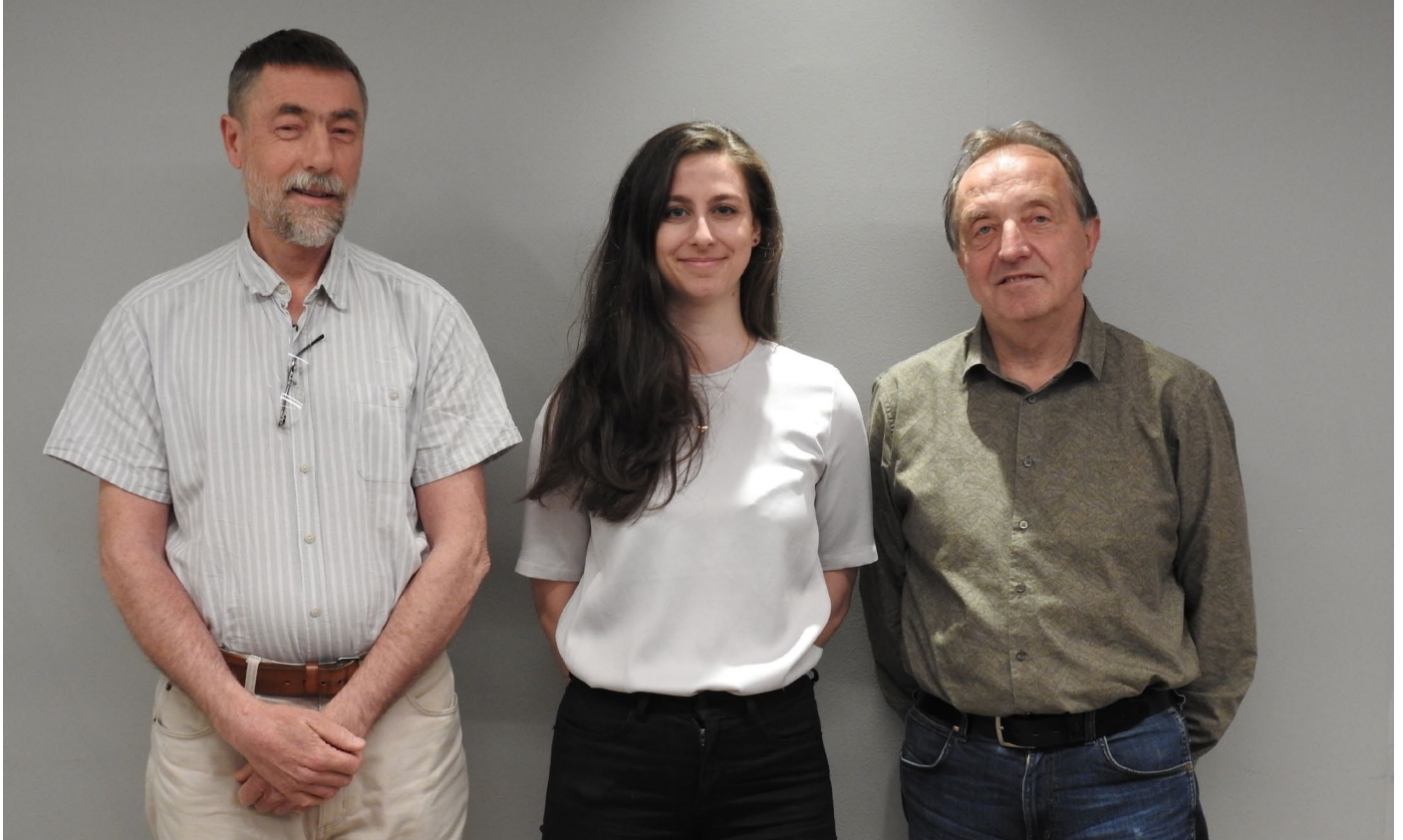
Betalingsbalancens løbende poster i alt, nettoindtægter, sæsonkorrigerede tal

Kilde: Danmarks Statistik 2020

EU UD AF NORDEN

Ruslands invasion af Ukraine har sat raket fart på EU's planer om at blive en militær stormagt. Det er dårligt nyt for verden. Og for Norden. Sådan lyder det fra lederne af de skandinaviske nej-bevægelser i denne fællesudtalelse, som kommer på baggrund af deres erfaringsmøde i juli.

Nordisk nej-møde i Oslo 12. juni 2022. Fra venstre: Per Hernmar (Sverige), Susanna Dyre-Greensite (Danmark) og Roy Pedersen (Norge) Foto:Heidi Larsen

Udtalelse ved:

Folkebevægelsen mod EU, Danmark v/
Susanna Dyre-Greensite
Folkrörelsen Nej till EU, Sverige v/Per
Hernmar

Nei til EU, Norge v/ Roy Pedersen

Vores politikere tvinges i stigende grad til at vælge imellem penge til oprustning og penge til velfærd. Hvis EU skal bestemme, ved vi, at den nordiske velfærdsmodel bliver taberen. I værste fald bliver freden det også.

I Norden har vi i de sidste måneder set flere eksempler på, at vores regeringer overrumpler borgerne med helt andre standpunkter og vedtagelser end hvad vælgerne blev præsenteret for inden valgene. Begrundelsen herfor er hver gang den samme: Vi står i en helt ny sikkerhedspolitisk situation i Europa.

I Sverige bruges argumenter for at søge medlemskab i NATO. I Danmark hørte vi samme argument for at integrere landet fuldt i Unionens militære projekt ved at afskaffe forsvarsforbeholdet. Og i Norge snakkes der stadig højere om

at bruge EØS-aftalen som en "mulig platform for udenrigs- og sikkerhedspolitisk samarbejde med EU" i lyset af krigen i Ukraine.

Det underforståede budskab er, at EU er en stabiliserende faktor for fred og sikkerhed.

Det modsatte er tilfældet. I bedste fald sikrer EU fred og fordragelighed mellem medlemsstaterne i unionen. I resten af Europa og globalt bidrager EU ikke til fred, men til øgende spænding og et højere konfliktniveau. "EU skal lære at bruge magtsprog," som unionens udenrigschef Josep Borrell formulerer det. Det gælder at sikre "vores europæiske værdier" på globalt plan.

Disse "europæiske værdier" bliver særligt påtvunget i det ressourcerige Afrika, et kontinent fyldt med mineraler, som EU har brug for til den grønne omstilling – hvis denne lykkes – og til olie og gas. Unionen planlægger tre nye operationer i uranrige Mali, Niger og Burkina Faso. Disse kommer i tillæg til de militære operationer, som allerede foregår i Somalia, den Centralafrikan-

ske republik og Mozambique. Dette fortsætter den europæiske udnyttelse af kontinentet, som de gamle kolonimagter har stået for.

EU intensiverede sin oprustning længe før Ruslands indmarch i Ukraine. Den europæiske forsvarsfond (EDF), nye kampafdelinger, militærpagten PESCO og den europæiske "fredsfacilitet" (EPF) er alt sammen led i planerne for at realisere en militærunion inden 2025. Tyskland vil nu øje forsvarsbudgettet til to procent af BNP og sætter 100 milliarder flere euro af til oprustning. Dette betyder at de tyske forsvarsudgifter alene vil blive lige så store som Ruslands. Kun USA og Kina vil have større militære muskler end EU som militærunion.

En ny militær stormagt gør ikke Norden og verden mere tryk. EU er en garanti for flere fjerne udenlandske operationer og et tilsvarende svækket territorialforsvar hjemme.

Et Norden fristillet fra EU er vores langsigtede mål. For fredens og velfærdens skyld.

EFTER 1. JUNI: FØRSTE LØFTEBRUD

De første tal for, hvor dyrt det egentlig var at droppe forsvarsforbeholdet er kommet frem. Og regningen er meget større, end ja-siden lovede.

DET BLEV DER SAGT INDEN 1. JUNI

FORSVARS- OG FINANSMINISTRENE: PRISEN FOR ET DROPPET FORBEHOLD ER 200.000 KRONER

Op til afstemningen om forsvarsforbeholdet var det meget svært at få svar fra Regeringen på, hvad prisen ville være for et droppet forbehold. I de første uger lød svaret, at den eneste nye faste årlige omkostning ville være 200.000 kroner, som skulle dække den del af EU's satellitcenter, vi på grund af forbeholdet ikke deltog i. Dertil kom nogle frivillige samarbejder, som man ikke ville oplyse regningen for.

"Når man ser på den økonomi, der er ved en forpligtelse, hvor det altså er 200.000 kr, så synes jeg, at det er til at overse."

-**Forsvarsminister** Morten Bødskov i samråd indkaldt af Alex Ahrendtsen (DF) d. 22. marts 2022:

Det skønnes, at [merbidraget til satellitcenteret] som følge af en evt. ophævelse af forsvarsforbeholdet vil stige med i størrelsesordenen 0,2 mio. kr. i 2022. Det vurderes videre, at Danmark som udgangspunkt vil kunne til- og fravælge deltagelse i yderligere mellemstatslige samarbejder på forsvarsområdet med mulige statsfinansielle konsekvenser.

-Skriftligt svar fra **Finansminister** Nicolai Wammen til Søren Søndergaard (Ø) 8. april 2022

UDENRIGSMINISTERIET: PRISEN FOR ET DROPPET FORBEHOLD ER 26,6 MILLIONER KRONER

Kort tid før afstemningen kom det så frem, at de faste omkostninger ville være noget højere, nemlig 26,6 millioner kroner. De skulle dække satellitcenteret samt EU's forsvarsagentur og uspecificerede "fællesudgifter til EU's militære missioner". Dertil var der fortsat en ukendt i form af hvilke PESCO-projekter og militære missioner, Folketinget derudover ville tilvælge. Det kunne man læse på Udenrigsministeriets info-hjemmeside om forsvarsforbeholdet [1. juni.dk](https://www.um.dk/da/udenrigsministeriet/nyheder-og-nyhedsbrev/2022/05/01-juni)

FINANSMINISTEREN: DANSKERNE FÅR IKKE EN EKSTRAREGNING – PENGENE TAGES FRA FORSVARSUDGIFTERNE

Vi fik endvidere at vide, at de midler ville tages fra forsvarsbudgettet, så der ikke ville være nogen ekstraregning til danskerne ud over de 18 milliarder, Folketinget allerede var enige om at tilføre til forsvaret.

Berlingske

POLITIK

Wammen: Udgifter ved afskaffelse af forbehold indgår i forsvarsbudget

Skærbillede fra en artikel i Berlingske den 30. maj

DET VED VI NU

EKSTRAREGNING EN REALITET - PENGENE TAGES IKKE KUN FRA FORSVARSUDGIFTERNE

Med regeringens forslag til Finansloven 2023 står det nu klart, at udgiften til EU's "Fredsfacilitet" (EPF) er steget mere end den havde gjort uden et droppet forbehold. Inden Folkeafstemningen advarede Folkebevægelsen mod EU om netop denne post.

På sidste års finanslov budgetterede man med, at EPF'en skulle koste 62,4 millioner kroner i 2023. I årets forslag lyder budgettet 89,2 millioner kroner i 2023 – næsten **30 millioner mere**. Noget af stigningen var sandsynligvis kommet uanset resultatet den 1. juni, fordi den dækker blandt andet støtte til Ukraine, som vi ville have betalt uanset hvad. Det forklarer dog ikke hele stigningen.

Derudover tages disse midler **fra Udenrigsministeriets budget – ikke forsvars.**

EU's Satellitcenter er ligeledes sat under **Udenrigsministeriets budget** på finanslovsforslaget. Folketingets EU-oplysning har præciseret over for Folkebevægelsen mod EU, at posten hos Udenrigsministeriet dækker både det civile bidrag (som Danmark allerede betalte) og det nye militære bidrag, som er et resultat af det droppede forbehold.

Altså indgår omkostningerne ved et droppet forbehold ikke i (kun) i forsvarsbudgettet. De danske skatteborgere har dermed fået en **ekstraregning**.

PRISEN VIL BLIVE VED MED AT STIGE – UVIST, HVOR PENGENE KOMMER FRA

Da Danmark formelt tiltrådte EU's forsvars- og sikkerhedspolitik 1. juli i år, lød regningen for resten af 2022 på **12,2 millioner kroner**. Den dækker kun fuld deltagelse i EPF og Satellitcenteret.

Danmark **har endnu ikke tiltrådt** forsvarsagenturet eller PESCO eller udstationeret soldater til en mission eller kampgruppe. Når Danmark deltager fuldt i EU's militære dimension, står vi formentlig over for en regning der er markant større end 200.000 eller 26,6 millioner. Og det er tydeligvis ikke et beløb, der udelukkende tages fra de midler, der allerede er afsat til forsvaret.

Allerede nu ved vi altså, at det droppede forbehold blev **meget dyrere, end Regeringen sagde**.

DE YDRE GRÆNSER

Nye rapporter og undersøgende journalistik afdækker EU's støtte af de grovest tænkelige menneskerettighedskrænkelser ved EU's ydre grænser.

NGO-skibbet Ocean Viking i 2019. Foto: Alessio Tricani / Shutterstock

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

"Det er for svært. Det er for svært. Det er ubehageligt i mit sind."

Det svar fik journalist Molly Blackhall fra den anerkendte britiske avis *i*, når hun spurgte en teenager om de ville fortælle, hvordan det havde været at være tilbageholdt i et migrantfængsel i Libyen.

Molly Blackhall har tilbragt nogle uger ombord på redningsskibet Ocean Viking i Middelhavet for at rapportere om hændelserne ved EU's ydre grænser. Ocean Viking er et NGO-skib, der sejler under norsk flag. Ocean Vikings mission er at redde mennesker i faldefærdige både, som forsøger at krydse Middelhavet for at komme ind i Europa.

Teenageren var ifølge Blackhall var "for traumatiseret" til at fortælle om migrantfængslerne. Mange af bådens andre passagerer ville dog gerne dele de-

res historier fra de EU-støttede Libyske kystmyndigheder, og skibets personale fortalte også om deres erfaringer.

Sammen med nye rapporter om EU's grænseagentur FRONTEX tegner fortællerne et meget dystert billede af EU's ageren ved de ydre grænser.

EU-LIBYEN SAMARBEJDET

Der er flere forskellige ruter, som migranter herunder asylansøgere bruger, for at komme ind i EU. I 2021 kom flest migranter til EU gennem den centrale Middelhavsroute. Størstedelen af dem, der benytter denne rute, rejser fra Libyen.

Libyen er derfor en vigtig samarbejdspartner for EU i EU's mål om at modtage færre migranter. Libyens migrantsystem finansieres hovedsageligt af EU.

Dermed har EU i allerhøjeste grad et ansvar for Libyens migrantsystem.

FAKTA: Sådan støtter EU Libyens migrantsystem

- EU sender milliarder af kroner til Libyen via EU's **Nødtrustfond for Afrika**. Nødtrustfonden finansierer hovedsageligt af EU-Kommissionen direkte. Derudover bidrager enkelte EU-lande til fonden, og her er Danmark iblandt de største bidragsydere.

- Gennem et andet EU-program, der hedder EU's grænseassistance mission (**EUBAM**) hjælper EU Libyen med at koordinere grænsekontrollen på tværs af libyske myndigheder. EU træner også Libyens grænsepolitistyrke gennem EUBAM. Danmark deltager i EUBAM.

- Endelig støtter EU Libyens migrantsystem med den militære **Operation Irini**. Frem til i somres kunne Danmark ikke deltage her på grund af vores forsvarsforbehold. Nu er det muligt, at Danmark vil også vil komme til at bidrage til missionen, som blandt andet træner den Libyske kystvagt.

LIBYENS EU-STØTTEDE MIGRANTHÅNDTERING

De Libyske myndigheder tilbageholder migranter – herunder mennesker med ret til asyl - i deres forsøg på at komme til Europa. Nogle pågribes på land. Andre når så langt som at komme ud på Middelhavet (oftest i faldefærdige både, som kyniske menneskesmuglere forsyner dem med). På havet kan de blive pågrebet af den libyske kystvagt, som fører dem tilbage til Libyen. Der findes også beretninger om, at helikoptere fra EU's militære mission i Middelhavet lyser for den Libyske kystvagt, så de lettere kan pågribe en båd med migranter. Den libyske kystvagt – som EU er med til at træne - er kendt for at bruge vold.

Tilbageholdte migranter sættes i migrantfængsler, som drives af den Libyske regering i samarbejde med forskellige væbnede grupper. De får ingen rettergang. Forholdene i fængslerne er umenneskelige. Fængslerne er overfyldte. De indsatte mangler vand og mad. De udsættes for grov vold, afpresning og tvangsarbejde. Migranter med mørkere hud behandles endnu værre end migranter med lysere hud.

Det er så slemt, at nogle af de mennesker, som den britiske journalist Molly Blackhall mødte på Ocean Viking slet ikke kunne tale om det. Andre delte meget voldsomme historier om mishandling.

Det internationale samfund har kendt til forholdene i Libyen i årevis. Utallige rapporter fra menneskerettighedsorganisationer som Amnesty, Human Rights Watch og Læger Uden Grænser kommer med omfattende dokumentation. Undersøgende journalister har gjort det samme.

Kritikken har fået Storbritannien til at kræve, at Libyens migrantfængsler lukkes og at migranterne evakueres. Regeringen i Storbritannien er kendt for at føre en meget stram udlændingepolitik, men de vil ikke skrive under på forholdene i Libyen.

Derimod er støtten fortsat fra EU, der fortsat ser Libyen som en vigtig partner.

EU'S FRONTEX MEDSKYDIG I PUSHBACKS

Det er ikke kun ruten via Libyen, der møder kritik fra det internationale samfund. Det samme gør ruten via Ægæerhavet. Ligesom ved Libyen-samarbejdet sender EU her skattemidler til aktører, der krænker menneskerettighederne. I Ægæerhavet deltager EU's eget grænsepolitisk desuden selv i krænkelserne. Derudover er det kommet

frem, FRONTEXs ledelse har forsøgt at dække over ulovlighederne.

EU's antisvindelenhed OLAF dokumenter Frontexs dybt bekymrende ageren i en ny og omfattende rapport. Rapporten er egentlig stemplet hemmelig. De folkevalgte i EU-Parlamentet må kun læse den under striks overvågning. Kommissionen har adgang til den, men de nægter at kommentere den.

Det er almindelig kendt, at Grækenlands grænsepolitisk udøver pushbacks næsten hver dag. En pushback er, når en migrant har krydset grænsen ind i et land, og det lands myndigheder ulovligt tvinger migranten tilbage over grænsen uden at give mulighed for at søge asyl.

Det er meningen, at EU's grænsepolitisk skal kontrollere, at blandt andet Grækenlands grænsepolitisk overholder lovgivningen. I stedet bruges FRONTEXs midler til at finansiere de græske operationer, der begår overgrebene. Derefter dækker de over dem.

For eksempel har FRONTEX betalt for den græske kystvagts skib CPB 137, som har trukket en faldefærdig gumibåd fyldt med migranter fra græsk farvand tilbage i tyrkisk farvand. Når migranter er i græsk farvand, er det ellers grækernes ansvar som minimum at sørge for, at dem, der gerne vil søge asyl, får mulighed for det.

FRONTEXs egen helikopter overværede CPB 137s gerninger, men i stedet for at rapportere det, bad den daværende FRONTEX chef Fabrice Leggeri helikopteren om at forlade området i et forsøg på at dække over hændelsen og FRONTEXs kendskab til den.

Rapporten fra OLAF viser, at ovenstående ikke var en enkeltstående begivenhed men snarere en indikation af et mønster: Den EU-støttede græske kystvagt gør noget ulovligt, og FRONTEX dækker over det. Leggeri opfordrede sine medarbejdere til at holde mest

muligt skjult fra FRONTEXs menneskerettighedskommissær Immaculada Arnaez. Det er desuden kommet frem, at FRONTEXs ledelse ikke anså Arnaez for at være en "rigtig Frontex kollega" og endda sammenlignede hende med diktatoren Pol Pot i interne sms'er.

Den nye FRONTEX leder tager på den ene side officielt afstand fra FRONTEXs ageren som beskrevet i rapporten, men har ikke valgt at ændre noget for rent faktisk at leve op til Frontexs eget mål om ikke at støtte en operation såfremt der foregår "seriøse og vedholdende menneskerettighedskrænkelser".

EU'S VÆRDIER

I Lissabontraktaten står der, at EU "bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal". Dog praktiserer EU – med dansk støtte – en politik ved de ydre grænser, der er i direkte modstrid med de værdier, vi påstår at stå for.

Der er ikke et opgør på vej i EU. Tværtimod blåstempler EU's metoder af Kommissæren med det overordnede ansvar for dem, nemlig vicepræsidenter Margaritis Schinas. Schinas har officielt titlen "Kommissær for fremme af vores europæiske levevis".

Når det er sådan her, EU fremmer sine værdier, rejser det spørgsmålet, hvad EU's værdier egentlig er.

Kilder:

inews.co.uk, 29/07/2022, "Migrants reveal torture and forced labour inside Libyan detention centres with murky ties to EU"

Danwatch, 8/7/2019, "Danmark er tredjestørste sponsor af Libyens migrantsystem"

Der Spiegel, 29/07/2022, "Classified Report Reveals Full Extent of Frontex Scandal"

Frontex, 2022 Migratory Routes

Foto: Savvapanf Photo / Shutterstock

STØT OS

MobilePay
62755

Netbank
9860-025100

QR til MobilePay

HAR MODTAGET TILSKUD FRA
EUROPA
nævnet

Folk i Bevægelse

Udgives af:

Folkebevægelsen mod EU
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Tlf.: 3536 3740

E-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

Web: folkebevaegelsen.dk

Redaktion:

Elna Helene Dyre
Niels Eriksen
Susanna Dyre-Greensite

Ansvarshavende redaktør:

Susanna Dyre-Greensite

Layout:

Ditte Marie Gyldenbergt

Tryk:

Mercoprint

FÅ SENESTE NYT

Hjemmeside folkebevaegelsen.dk opdateres jævnligt med nyt fra EU og Folkebevægelsen mod EU. Følg med i debattmøder, historier fra EU-boblen, nyeste uddelingsmateriale med mere.

50 ÅR I EU

I anledning af, at Danmark snart kan markere 50 år i EU, holder Folkebevægelsen mod EU en række større debattmøder forskellige steder i landet. På møderne vil man kunne høre fra eksperter og debattører, hvad vores medlemskab har betydet for Danmark. Hvert møde vil have sit eget politisk fokusområde - f.eks. mindsteløn eller klimapolitik. Vi glæder os til livlige diskussioner!

Møderne arrangeres i samarbejde med Europa-Nævnet og indgår i et samarbejde med de andre EU-organisationer og Folketingets internationale sekretariatet, som alle markerer 50-året.

Til sidst på møderne kan deltagerne melde deres EU-synspunkter ind på Folketingets EU-plattform, som lanceres 2. oktober.

Møderne annonceres løbende på hjemmesiden folkebevaegelsen.dk

BLIV MEDLEM

HVAD KOSTER DET?

Almindeligt kontingent.....400 kroner/årligt

Nedsat kontingent... Pensionist, studerende eller lignende...150 kroner/årligt

Kampagnemedlemskab..... for resten af 2022.....50 kroner

Der er mulighed for halvårlig betaling af almindeligt eller nedsat kontingent.

Du kan læse mere og blive medlem på folkebevaegelsen.dk/bliv-medlem/ eller ved at scanne QR-koden.